

L'ESPURNA

Franqueig concertat

Ha tocat a la regió valenciana ésser el blanc dels aparells feixistes.

Represàlies
Represàlies

(Vegeu informació a la pàg. 3)

Segona Epoca. Any II. Núm. 96.

Girona, dilluns, 8 de març de 1937

EDICIÓ DE LA TARDA

PORTANTVEU DEL P.O.U.M. A LES COMARQUES GIRONINES

Els arrivistes, els emboscats i els aprofitadors han de lliurar a la Revolució els llocs de direcció que li han robat

En passar balanç de les causes que han motivat la perillosa tàctica de claudicacions, tan dissortadament començada i amb tanta tossuderia mantinguda, hi trobarem ben segur la influència nefasta de l'arrivisme més descarat. Fa enrogir d'indignació l'audàcia inversemblant, palesada per aquests gànsters de la Revolució.

Abans d'ahir, miserables primorriveristes; ahir, radicalots de tipus més o menys esquerre; avui, pretenen, (és el comble de la gosadia!), desempenyar el rol de «vella guàrdia»(?) revolucionària. Tal com sona.

La quinta columna ha escampat arreu els seus tentacles. Adhuc, als llocs suprems de direcció. No s'acaba pas la llista dels traïdors amb el general Asencio, l'autor de la pèrdua de Toledo, el desmoralitzador del Front de Guadarrama; el general infantieida de trista memòria, que ha purgat els seus pecats amb un simple «pase a la reserva».

Es belluguen molts Asencios a la nostra reraguarda. Asencios amb faixí i sense faixí, Asencios savis i ases. Asencios en figura de parlamentaris, de ministres, de consellers regionals i de consellers municipals. Amb vara de mariscal i, fins i tot, amb vara d'alcalde accidental.

Vergonya i vergonya i mitja!

Sembla mentida; però, és veritat. Repasseu aquests senyors, grateu-los un xic i comprovareu la duresa de l'epidermis llur. Per poca sensibilitat que tinguessin, comprendrien el greuge que fan a la Revolució i la tara infamant que suposa, per a nosaltres, per a tots!, no haver-los desenmascarat de bell antuvi. La Revolució, avui, ens ho agrairia superlativament. Arrenqueu-los l'ullal de senyalar, que és l'ullal de l'arrivisme, de la menjadora, del cóm, i trobareu un ànima envilida de vantagista empedernit i de veleta professional.

Es un compromís d'honor per a la classe treballadora sotmetre a la vindicta pública aquesta ratxa d'exemplars del gansterisme polític que infecta i deshonra les institucions més o menys revolucionàries.

Tard o d'hora s'imposarà el seny necessari i suficient per acabar amb ells si no volem veure esmicolades les essències més caríssimes de la Revolució Socialista.

La tolerància en semblants casos, no és tolerància; és complicitat!

Continuarem insistint fins a fer-nos entendre.

La polèmica a l'entorn del Cos de Seguretat Interior

«TREBALL»

«Solidaridad Obrera»

«Es errònea la creació de un Cuerpo de Seguridad, imponiendo a sus componentes la condición de no pertenecer a la organización sindical revolucionaria o política de su preferencia; es equivocado la formación de un Ejército incoloro. Con ambos organismos hemos dado dos pasos gigantes hacia las filas de los enemigos del proletariado».

«Solament els eterns discordants, els trotskistes de la «Batalla Anticomunista», són els que critiquen i ataquen el nou decret d'Ordre Públic i el Cos de Seguretat Unic que s'ha creat.

Els nostres lectors constataran, a través, dels dos judicis, la falsedat virulent del psuquisme en atribuir-nos el monopoli de la crítica en relació al dissortat Cos de Seguretat Unic. No es troba sol el nostre Partit. Llegiu el concepte que li mereix al portantveu de la C.N.T.: «un paso gigante hacia las filas de los enemigos del proletariado».

Represàlies! Represàlies!

Parte Oficial de guerra facilitat per la Comissaria de defensa de la nostra ciutat, a la una de la tarda.

Aquest matí a les 8'30 un avió facciós s'ha presentat sobre Palamós, bombardejant per espai d'uns cinc minuts. L'objectiu que, sens cap mena de dubte, perseguia era destruir el vaixell francès «Marie Terese», sense aconseguir tocar-lo.

Algunes de les bombes han esclatat en el mar, a les proximitats del far.

No hi ha que lamentar cap víctima.

Girona, 8 de Març de 1937

CRÒNICA DIÀRIA

« Jo voldria fer de prostituta... »

Ahir, una excellent camarada se'm queixava pel fet que una de les personalitats que avui priven hagués col·locat, a la fàbrica on ella treballa, una obrera d'antecedents prostibularis. Jo vaig contestar a l'esmentada camarada que la causa de la prostitució és el sistema d'explotació capitalista i que, per tant, el deure de la classe treballadora revolucionària, en aquest aspecte, és el de regenerar la dona caiguda emancipant-la econòmicament, per mitjà del treball productiu.

Aquesta conversa em recorda la lletra que una jove vienesa, minyona de servei, va adreçar al director del diari socialdemòcrata «Arbeiter Zeitung». Això ocorria l'any 1932, és a dir, en plena eufòria austromarxista.

La traducció de l'alludida lletra vàrem publicar-la a L'ESPURNA de la primera època. El seu contingut és una acta d'acusació tan frapant que no puc resistir el desig de copiar-la. Diu així:

«Us agrairia tinguéssiu l'amabilitat de voler donar-me un consell. Possiblement fins avui encara ningú no us havia plantejat un assumpte semblant. La meua decisió, però, és dictada per la terrible angoixa del nostre temps. Us prego per endavant que volgueu donar-me una resposta exacta i definitiva. Fóra inútil que intentéssiu consolar-me parlant-me d'un temps millor, atorgant-me un suport provisional o bé procurant-me alguna col·locació que, per altra part, no duraria més que uns quants dies. La meua decisió és definitiva.

I bé. Desitjo saber què em cal fer per tal d'inscriure'm a la llista. Vull fer de prostituta. Però no pas una prostituta clandestina. Vull subjectar-me al control de la policia.

Tinc vint-i-cinc anys, sóc catòlica i, per ara, no estic empleada enlloc. Dos mesos enrera feia de minyona de servei. Des de l'edat de quatre anys he crescut en cases ex-

tranyes. És pot ben dir que he nascut per a servir els altres. Des de l'edat de quatre anys, doncs, he vingut servint de mainadera, criada o cambra. Ni una de les famílies a les quals he servit ha estat suportable. Si per casualitat el treball es podia suportar, hi havia, en canvi, el «senyoret» que s'imaginava que la criada havia estat feta per a jaure amb ell.

En les darreres dues places on he servit, no m'he vist en el cas d'haver de suportar exigències d'aquesta mena, però se m'obligava a netejar i endreçar fins a darrera hora de la nit i l'alimentació era detestable.

Gairebé sempre començava el treball a les sis del matí i acabava a mitja nit. Per tot aliment hom em donava pa i cafè. Estic fastiguejada del tot.

Us prego que em contesteu de pressa amb tots els detalls. Digueu-me també si la meua inscripció als registres policials serà comunicada als meus pares i si una tal cosa pot portar algun inconvenient.

Quan hauré arreconat alguns diners me n'aniré a l'estranger. Que potser aleshores em donaran pasaport de prostituta? I, en cas afirmatiu, podria perjudicar-me si, més tard, volgués maridar-me?

Grans mercès pels vostres consells, etc.....

Mitzi F.»

La tràgica simplicitat de la lletra transcrita és molt més eloqüent que cap comentari periodístic, que cap tractat de «moral» i que cap manual de psicologia concentrada, amb additaments de criminologia anímica i totes les bestieses subsegüents. L'arrel del mal, de tots els mals socials que flagellen la humanitat, és el règim burgès de tipus feixista, demòcrata o diví. I els que en són partidaris, àdhuc els «temporals», practiquen, de fet, el conreu de la nafra purulent de la prostitució.

Joan QUER

Parla "Solidaridad Obrera"

Neutralidades contrarrevolucionarias

El Ejército y el Cuerpo de Seguridad tienen que reflejar las aspiraciones del Pueblo

Recientemente hemos calificado, con la dureza que el caso requiere, el hecho de preconizar la creación de un Ejército Popular extraño a la Revolución proletaria. Hoy hemos de reiterar el calificativo. Las leales advertencias, hechas por todos los sectores proletarios respecto a esta cuestión, y el tiempo que ha pasado, suficiente para adquirir nuevos elementos de juicio y someter el asunto a un sereno examen, son puntos de referencia que bastan para desposeer del calificativo benévolo al hecho de insistir sobre la creación de fuerzas neutras y sustituirle con un silencio expectante que, en su día, puede ser poblado por el concepto certero.

No. La fuerza que una Revolución se crea para defender sus conquistas, no puede ser neutral, como no lo pueden ser los servicios de Orden público, ni los funcionarios ministeriales, ni la enseñanza. Soldados neutrales, guardias neutrales, policías neutrales... placas vírgenes expuestas a impresionarse con el primer panorama que quieran colocar ante su inmaculada blancura la inconsciencia o mala fe.

¿Qué garantía pueden tener los intereses de la clase obrera con un Ejército o unos representantes de la autoridad ajenos a los postulados ideológicos que sirvieron de base a su creación? ¿Es que acaso han prendido en algún alma cándida aquellas invocaciones al "apoliticismo" que hacían los militares reaccionarios en tiempos de la burguesía? Tras de aquellas invocaciones había toda la densidad de una atmósfera cargada de juramentos a Dios y al rey, de promesas, de amenazas y de labor de catequesis, que pesaba sobre el Ejército apolítico. Y era lógico que tal hubiera; y, desde el punto de vista burgués, acertadísimo; lo más elemental del instinto de conservación lo aconsejaba así. Y si un régimen, del cual conviene tener presentes algunas experiencias, buscaba en la parcialidad de sus defensores — bien que con procedimientos hipócritas — la mejor adhesión a su causa, ¿por qué no fundamentar nosotros en los ideales revolucionarios de nuestros soldados y de nuestras autoridades la mejor protección contra posibles ataques a las conquistas realizadas?

Las circunstancias, que nos obligan a transigir, no pueden forzarlos a callar, porque cuando la advertencia noble surge espontánea ante la machaconería en el error,

dejarla pasar en silencio, es una deslealtad. Lo repetimos: sostener tales absurdos de creación de organismos defensores de las conquistas del proletariado, ajenos a las aspiraciones de éste, es algo que ya no puede tacharse de ingenuo; es algo que, por el momento, ya se puede calificar, sin vacilación, de contrarrevolucionario. Después..., ¿a qué denominaciones no puede llevarnos la actuación de unos contingentes sin ideales y fácilmente moldeables por aquellos que, no teniendo la preocupación del trabajador, tienen la habilidad del profesional de la zancadilla?

Es errónea la creación del cuerpo único de Seguridad, imponiendo a sus componentes la condición de no pertenecer a la entidad sindical revolucionaria o política de su preferencia; es equivocada la formación de ese Ejército incoloro. Con ambos organismos hemos dado dos pasos gigantes hacia las filas de los enemigos del proletariado.

Crónica diària

(Ve de la pàgina 4)

para llevarlos al frente, ¿para qué se realice operación tan «brillante»?

Presumimos en esto un bosquejo de intento dictatorial contra el que todos saben nos alzaríamos inmediatamente.

En este caso, como en todos, no podemos dejar de recordar la existencia del peligro constante. Si el insano afán de partido puede en alguien más que el propio instinto de conservación, nosotros tenemos que hacer constar una vez más, nuestra voluntad firme e inquebrantable de vencer al facismo por encima de todo. De vencerle en compacto haz de unidad estrecha con los trabajadores de todos los matices políticos y sindicales, a cuyo pacto de unidad sabemos hacer honor, sin alimentar dobleces de ningún género contra nadie.

El nepotisme (col·locar parents i amics) és neta-ment contrarrevolucionari.

NOTICIARI

El dissabte passat un auto de Figueres en passar pel passallís de la Devesa va avariar el carro propietat de Joan Pujol de Montcalt, trencant-li les baranes i causant algunes ferides a l'animal.

A la via pública la companya Anna Arabal ha trobat un moneder amb unes quantes fotografies i un objecte de tocador de senyora, que serà lliurat a qui acreditat li pertany.

Contra les informacions tendencioses

Aquest migdia el comissari de Defensa de la nostra ciutat company Pey ha cridat als periodistes i els ha manifestat que d'avui endavant es donaria a la premsa el *parté oficial* d'aquesta conselleria, per tal de sortir al pas d'informacions que podrien resultar tendencioses i no farien més que beneficiar a l'enemic que és contra l'únic que tots lluitem.

Els companys que integren la premsa local i les corresponalsies de rotatius forans els hi han reiterat llur adhesió i han promès complir les ordres que vinguin de la Conselleria de Defensa.

Sindicat de la Metal·lúrgia U. G. T.

Per tal de complimentar el decret de mobilització general, la Junta Directiva convoca a tots els metal·lúrgics (U.G.T.), compresos entre els 18 i 40 anys, per a demà dimarts, dia 9, a les sis de la tarda, a l'estatge social.

No podrà faltar-hi cap afiliat de 18 a 40 anys, sota cap pretext.

Girona 5 de març del 1937. — La Junta.

Ahir tingué lloc a la nostra ciutat l'enterrament del malaguanyat

company de la C. N. T., Francesc Oller Lanzano, que trobà la mort, junt amb altres dos camarades, a la costa empordanesa, quan efectuaven un important servei de guerra. A ell hi assistí una gran gentada.

Aquest migdia en rebre els informadors el comissari d'Ordre Públic company Amadeu Oliva els ha donat compte del criminal bombardeig de que novament havia estat víctima la població de Palamós.

On els facciosos havien llençat unes deu bombes al port i als paratges dels voltants de les escoles sens que afortunadament haguessin causat víctimes. A més ha dit que n'havien quedat dos sense esclatar

Sindicat d'Indústries Gràfiques.-U.G.T. Secció de Girona

Per a tractar d'un assumpte de gran interès, es convoca a tots els companys afiliats a aquest Sindicat, compresos des dels 18 al 40 anys, a una reunió que tindrà lloc avui, dilluns, dia 8, a les 7 del vespre al nostre local social, carrer de la Força, 29.

Donada la importància de la reunió i per la transcendència del que pugui acordar-se en la mateixa, es fa necessària l'assistència de tots els afectats.

La Junta

Girona, Març del 1937

CONSELL MUNICIPAL DE GIRONA

Conselleria de la Vivenda

Aquesta Conselleria de la Vivenda ha fixat els següents dies per a efectuar el pagament dels lloguers de locals, estages, etc., corresponents al mes de gener d'enguany:

Dies 4, 5 i 6; carrers que comencin per A, B i C.

Dies 8, 9 i 10; carrers que comencin per D, E, F, G, H, I, J, L, LL, M, N i O.

Dies 11, 12 i 13; carrers que comencin per P, R, S, T, U i V.

Les hores de pagament seran: el matí de 10 a 1 i a la tarda de 4 a 6, exceptuant els dissabtes que seran únicament de 10 a 1.

També es fa públic que el Consell Municipal està autoritzat per Decret del Govern de la Generalitat de Catalunya de data 1 de febrer d'enguany

Es recomana a tots els ciutadans que efectuïn els pagaments els dies assenyalats, doncs no s'admetran el pagament de lloguers de carrers que comencin per una lletra que no sigui la fixada per aquell dia.

Girona, 2 de març del 1937.

El Conseller de la Vivenda

ESPORTIVES

FUTBOL

Anglès o Girona (B) 7

Ahir a Vista Alegre es jugà aquest encontre amistós que donà com a resultat la esclatant victòria de l'equip local.

La primera part finalitzà amb el resultat de 2 a 0, essent tant els 45 minuts primers com els 45 minuts darrers d'un complet domini gironí.

L'equip guanyador estava integrat per: Florença (S), Pellicer, Baiges, Dalmau, Tries, Sancho, Garcia, Torres, Jordà, Vidal i Ponsdomènec.

Els altres resultats:

Barcelona 1 — Espanyol 1

Castelló 1 — Girona 1

Granollers 1 — Gimnàstic 0

Vida del Partit

Un donatiu interessant

Al nostre local del POUM hem rebut del company metge Jubert un donatiu de 100 ptes. per a ésser distribuïdes de la manera següent:

25 ptes. al Socors a Madrid;

25 ptes. a Pro-Infància; 25 ptes. a Hospitals de Sang i 25 ptes. a Milícies.

Agraïm el gest magnàtic del company Jubert que desitjariem fos imitat per molts companys.

Departament de Guerra

Es prega a tots els nostres militants i simpatitzants que es trobin compresos en les llesves 1932-33-34-35 i 36, que passin pel Departament de Guerra, (Caserna Lenin), per tal de comunicar-los un assumpte que els interessa.

Girona-5-març-1937.

El delegat responsable, LLUIS COROMINES

DEPARTAMENT DE GUERRA P.O.U.M.

Es notifica als familiars dels militans de les columnes del P.O.U.M. que poden passar per les oficines d'aquest Departament instal·lades a la Caserna Lenin d'aquesta ciutat, de 11 a 1 del matí i de 5 a 7 de la tarda ahont mitjançant la presentació de l'autorització de cobro se'ls hi farà efectiva la segona quinzena de gener.

Es posa en coneixament també als familiars dels soldats de l'Exèrcit Popular "Divisió Lenin" destacats a Fornillos i Bellestar que presentant l'autorització de cobro degudament signada i segellada, se'ls hi abonarà la darrera desena de gener.

A TOTS ELS CAMARADES DEL PARTIT I SIMPATITZANTS

Per a completar els quadres de la «Divisió Lenin» en els fronts de combat i contribuir a la ràpida mobilització del proletariat, es precisa la incorporació de camarades.

El P.O.U.M. us invita a allistar-vos en aquesta nova formació de l'Exèrcit Obrer Revolucionari, per a combatre el feixisme i pel triomf final del Socialisme.

Camarades an!feixistes! Joves revolucionaris! Ingresseu a la «Divisió Lenin».

El Comitè Local del POUM.

Amb assistència de gran nombre de delegacions, tingué lloc ahir el Ple Intercomarcal del partit Obrer d'Unificació Marxista

Tal com havia estat anunciat, tingué lloc ahir el Ple Intercomarcal del P.O.U.M. Varen assistir-hi gran nombre de delegacions de les comarques Alt Empordà, Baix Empordà, Gironés, La Selva i la Garrotxa.

Dels debats, interessants, se'n despreguè la maduresa política de la nostra organització a totes les comarques gironines. Constatàrem satisfactoriament la creixença de les distintes seccions constituïdes abans del 19 de juliol i de les organitzacions amb posterioritat a aqueixa data.

Foren adoptats importants acords sobre organització i propaganda. El nostre partit compta, solament, de les seccions de les comarques gironines, amb trenta propagandistes, a base dels quals ens proposem intensificar més i més la propaganda, per tal que no quedi ni un sol poblet en totes les contrades sense haver sentit la veu autoritzada del P.O.U.M., sentinella de la revolució, contra burgesos i reformistes.

S'acordà d'introduir importants reformes al nostre diari L'ESPURNA i fer un treball d'acoblament amb les altres publicacions del partit en aquestes comarques.

En fi, fou un comici de la màxima importància que ha palesat la vitalitat i la potència del P.O.U.M. de les comarques gironines.

ESTRANGER

Atemptat frustrat contra el consolat d'Espanya

Perpinyà, 8. — Als jardins contigus a l'edifici del Consolat d'Espanya en aquesta població ha estat trobada una bomba que sortosament no ha arribat a esclatar. La màquina infernal era de les dites de mecanisme de relloggeria, dintre d'un cos cilíndric, que en tocar al sòl s'obrí sense esclatar.

La policia practica els esbrinaments adients per tal de descobrir els autors de la malifeta.

Companyes!

No deixeu de comprar l'interessant fullet "LA MUJER ANTE LA REVOLUCIÓN", editat pel Secretariat Femení del P.O.U.M.

Dones revolucionàries, llegiu-lo.

58100

València ha sofert novament la grapa feixista en ésser bombardejada per l'aviació rebel

Al sector del Centre hem fet volar un Pont quedant les línies faccioses comunicades

BARCELONA

El d'ahir nit

Barcelona. — Comunicat del Conseller de Defensa a S. E. el President de Catalunya:

Al sector d'Osca s'ha passat als nostres rengles un carrabiner amb armament, i altres dos carrabiners, també amb armament, al sector de Tardienta.

Res de nou a la resta del front.

El d'aquest matí

Barcelona (2 tarda). — El comunicat facilitat aquest migdia als periodistes pel conseller de Defensa diu així: "Res de nou a tots els fronts".

Reunió del Consell de la Generalitat

Barcelona (2 tarda). — Avui a les 6 de la tarda es reunirà el consell de la Generalitat.

El conseller Isgleas a València

Barcelona (2 tarda). — Demà marxarà cap a València el conseller Isgleas per entrevistar-se amb el consell de guerra.

Catorzè aniversari de l'assassinat de Salvador Seguí

Barcelona (2 tarda). — El dia 10 del corrent es compleixen catorze anys del vil assassinat del malhaurat cabdill sindicalista Salvador Seguí.

Amb aquest motiu llurs amics íntims han organitzat un acte d'homenatge a la memòria del popular "Noi del Sucre", el qual tindrà lloc al Cementiri Nou, el dia 10 del corrent, a les onze del matí.

Totes les organitzacions antifeixistes són pregades de fer acte de presència al dit homenatge, per tal de donar major relleu al referit acte.

Una important disposició de la Conselleria de Defensa

Barcelona (2 tarda). — Per l'honorable conseller de Defensa de la Generalitat de Catalunya ha estat signada l'Ordre següent:

En vista que alguns diaris i revistes publiquen notícies i informacions del Front sense passar prèviament per la censura de guerra, i tenint en compte que en certs moments les dites notícies

informacions poden comprometre l'acció del nostre Exèrcit, He resolt:

Primer. — D'ara endavant no es podrà publicar cap article, interviu, informació, notícia o nota que faci referència a la present campanya, sense passar prèviament per la Censura de Guerra.

Segon. — Resta absolutament prohibit a tots els funcionaris que depenen d'aquest Departament, i en general a tot el personal que presta llurs serveis en aquell, fer declaracions, concedir entrevius i facilitar dades o notícies en relació amb els serveis que realitzen en aquesta Conselleria.

Tercer. — Els que infringeixin el disposat en aquesta Ordre seran sancionats reglamentàriament, sense perjudici de la responsabilitat criminal en què puguin incórrer.

Barcelona, 6 de març del 1937. — El conseller de Defensa, *Francesc Isgleas*.

El President Companys presidi l'enterrament dels cinc aviadors morts gloriósament en la lluita contra el feixisme

Barcelona. — Ahir al matí tingué lloc l'enterrament dels heroics aviadors Ramon Torres, Daniel Aranz, Rondal Gómez, Manuel Mateu i Josep Ramon, morts gloriósament en la lluita contra el feixisme.

Els fèretres sortiren de la "Jefatura" d'Aviació, situada al passeig de Garcia Hernández, i la Presidència oficial la formaven el President de Catalunya, els consellers Isgleas i Santillan; el general Aranguren; l'ex-conseller de Defensa, coronel Díaz Sandino; una representació de l'Ajuntament de Barcelona, Aureli Fernández, Pérez Farràs; Arrando, per la Guàrdia d'Assalt, i els coronels Escobar i Brotos, per la G.N.R.; coronel Bosch; Canudas.

En la comitiva hi figuraven gran nombre d'aviadors civils i representacions oficials de l'Aeronàutica Naval i del Cos d'Aviació militar.

Hi assistiren també Companyies d'Assalt, G.N.R. i Mossos d'Esquadra, amb banderes i música, i una nodrida representació del Cos de Carabiners.

L'acte fou una gran demostració de dol, en la qual hi eren representades totes les organitzacions antifeixistes del nostre poble.

El dol s'acomiadà a la cruïlla de la Diagonal amb el carrer de Balmes.

explosió al riu Manzanares, efectuada per les nostres tropes, produí la voladura d'un pont que els facciosos havien bastit sobre el riu.

L'aviació enemiga no ha donat senyals d'activitat, excepte en el sector de Guadalajara.

Als altres sectors no s'ha produït res digne d'esment.

València, 8. — Comunicat de Marina i Aire:

D'Alcalà d'Henares s'alçaren aquest matí, a les 7'25, avions de caça per a perseguir un aparell enemic, però no el pogueren aconseguir. El mateix passà mitja hora després amb la persecució d'un "Junker" que, sens dubte, intentava un bombardeig que no pogué realitzar.

La resta dels serveis han estat merament de reconeixement i tots ells han estat efectuats sense novetat.

Les línies faccioses del Centre comunicades

Madrid, 8. — Aquest migdia el general Miaja ha rebut els periodistes i els ha dit que aquesta matinata les nostres tropes havien volat el pont que hi ha la carretera del Pardo, més enllà del que existeix a la carretera dels Francesos, que era l'únic camí que utilitzaven els facciosos a la Casa de Camp per a portar queviures i municions als que segueixen resistint a la resta de la Ciutat Universitària.

D'aquesta manera — ha afegit — ha quedat tallat l'avituallament d'aquests rebels.

Preguntat si hi havia cap novetat al sector del Jarama, ha contestat que no i ha afegit que tampoc no hi ha res de nou als subsectors de Madrid.

Els atropellaments del feixisme

Madrid, 8. — Segons un diari del matí, a Guadalmedina ha estat afusellada Encarnació Giménez, l'únic delicta de la qual fou haver rentat roba per a les milícies republicanes. Va haver de comparèixer davant un Consell de Guerra, i com que no va negar la seva professió de bugadera, el tribunal militar la va condemnar a mort, per creure que havia ajudat els rojos amb el seu treball.

Aquest mateix diari diu que a l'Ajuntament de Xereç de la Frontera fou pres l'acord de demanar la "Laureada de San Fernando" per a Queipo de Llano. Amb aquest motiu el varen organitzar festes a les quals assistí el general. La festa es va celebrar a les Bodegues Domecq, i en acabar l'àpat, Queipo va sortir al carrer acompanyat de diversos falangistas. En arribar a la plaça del poble es va encarar amb l'estàtua de Primo de Rivera, i li va adreçar algunes paraules grolleres. Això va molestar els falangistes, i la cosa no va passar endavant perquè Queipo va apressar-se a muntar a l'auto i a marxar cap a Sevilla, des d'on va telefonar a l'alcalde de Xereç demanant-li que anul·lés la petició feta a favor seu.

Entrem en el cinquè mes de la resistència de Madrid

Madrid, 8. — Els diaris madrilenys recorden que avui es compleixen els quatre mesos de resistència heroica del poble madrileny. Hem entrat ja al vuitè mes de lluita cruenta.

"A B C" afegeix que ara és quan novament es demostra la necessitat de posar en marxa l'exèrcit dels partits populars, sense afegir-hi ni treure'n res.

"Ahora" diu que sota el cel radiant de Madrid, Espanya ha crescut davant tot el món.

En el sector del Jarama s'ha realitzat una magnífica operació

Madrid, 8. — L'atenció d'aquests dies, quant a la guerra al sector de Madrid, és fixada al sector del Jarama, on l'exèrcit republicà realitza una tasca admirable. El front republicà s'ha eixamplat de manera considerable i té en aquests moments una profunditat molt important.

L'actuació constant de l'exèrcit lleial, ha donat lloc a que la carretera de Llevant estigui totalment lliure de facciosos. A més, avui per aquesta carretera s'hi circula sense trobar-hi les armes pesades que dies enrera era fàcil de trobar-hi muntades en camions o arrossegaes per aquests vehicles. Els facciosos han estat allunyats suficientment perquè els que transitin per aquesta carretera no es vegin sorpresos amb aquelles armes guerres que durant uns dies eren l'admiració dels que passaven per aquell indret.

Després de l'acció que, per sorpresa, ens posà en possessió de trinxeres importants, s'ha seguit combatent per a millorar les nostres posicions i consolidar-les definitivament, especialment les enclavades a la dreta del Cerro del Pingarrón. Aquest sector és molt accidentat i és plé de monticles i barrancs, per la qual cosa el trànsit s'hi fa difícil. Malgrat això, les nostres tropes han avançat cinc quilòmetres, avanç que ha costat més d'un dia.

Darrerament interessava el comandament de posseir uns putxets per a instal·lar-hi les nostres màquines i batre des d'allí una zona extensa, amb la qual cosa es protegiria, a més, una sèrie d'avançades republicanes. La primera unitat d'avang ha estat durant un dia dedicada a aquesta mena de treballs i en alguna ocasió, ha hagut d'arribar al cos a cos per a poder-se apoderar d'alguns monticles que els facciosos no volien abandonar. Darrerament, fou presa la cota 700, situada a les proximitats del ferrocarril, i que és una posició que té importància i la possessió de la qual permetrà a les tropes republicanes d'emprendre operacions de bastanta importància.

L'exèrcit lleial ha col·locat les seves peces en una zona que té im-

mobilitzats els facciosos. Aquests compten, d'alguns dies ençà, amb artilleria important. Hi ha nits que disparen en tan gran nombre, que dona la impressió que enlloc de canons són metralladores les armes que funcionen. Però aquests disparos continus de l'artilleria no creixen els republicans, els quals compten amb abundants refugis per aixoplugar-se als efectes de l'aviació i de l'artilleria.

El Pingarrón i tota la base del "Cerro" estan totalment al nostre poder, així com el sector comprès entre el "Cerro" i la carretera. Les brigades que actuen en aquesta zona han desenrotllat tan magnífica tasca, que han meregut la felicitació del comandament.

Es confirma l'arribada de reforços a aquesta zona. Sembla que es tracta d'elements que vesteixen l'uniforme de l'antiga "Legión", amb la qual cosa pretenen donar la impressió que es tracta de tropes espanyoles. Hom sap que han arribat uns seixanta camions que duen aquestes tropes, les quals ha calgut portar isoladament per no poder-ho fer com a comboi. També han acumulat molt de material i tot fa creure que aviat hi haurà en aquesta zona un fort combat.

Avui els facciosos no poden portar les seves tropes a aquesta zona d'una manera directa, sinó que han de fer una llarga marrada, conseqüència de la tasca que realitzen en altres sectors les columnes lleials.

València novament bombardejada

València (4 tarda). — Els avions al servei de les potències imperialistes segueixen bombardejant impunement. Ahir li tocà el torn a la regió valenciana ésser el blanc dels aparells feixistes.

Al matí i devien ésser aproximadament dos quarts de sis es presentaren, i com sempre, de la banda de Mallorca, dos trimotors que es dirigiren vers la zona dels pobles de Puig i Puzol on llançaren diverses bombes.

Els artefactes esclataren entre els pobles de Puig i la Poble de Farnals. A Puzol n'hi caigueren dues que destruïren dues cases i causaren diversos ferits. Una altra caigué al carrer del Governador que causà danys a algunes cases i una altra que no arribà a esclatar. Al poble de Massamagrell en caigueren cinc al camp i d'aquestes només n'esclatà una. A Farnals en varen caure quatre. Es derrumbà una casa i dues d'altres estan a punt de caure. Un transformador elèctric que es trobava en despoblat resultà totalment destruït.

Les nostres bateries funcionaren logrant que els aparells facciosos es retinessin altra volta en direcció a la mar.

Aquestes són les primeres notícies que ens arriben d'aquest criminal atac aeri a la regió valenciana.

Llegiu i propagueu
L'Espurna.

MADRID

Comunicat de Guerra

Madrid, 8. — Comunicat de guerra de la Junta Delegada de Defensa de Madrid:

Front del Centre. — Anit passada, als sectors del Pardo i la Ciutat Universitària els rebels atacaren violentament amb bombes de mà, intentant avançar. Les nostres tropes, amb llur perícia i serenitat habituals, contingueren aquest

atac i feren replegar l'enemic.

A mitja nit les forces faccioses reprengueren l'atac; aquesta vegada amb tota mena d'armament. Les nostres tropes, amb llur perícia i serenitat habituals, contingueren aquest segon atac en tota la seva extensió, castigaren els rebels durament i li produïren moltes baixes.

A les 23'30 hores d'ahir una gran

El Reformismo Un afer sensacional denunciat per "Solidaridad Obrera"

plaga de las Revoluciones

El 19 de julio con el alzamiento fascista, el cuervo negro con su vuelo renovó las cenizas de un pasado doloroso de esclavitud y miseria para la clase trabajadora. Que con la sangre de los trabajadores en Octubre, fué posible cicatrizar la herida en el 16 de febrero. Hoy gracias a la política desastrosa del "Frente Popular" ha hecho posible este nuevo alzamiento, que ha teñido las tierras de España con sangre proletaria. Pero, esta vez con la experiencia de antaño, los obreros se lanzaron a la calle como leones, dispuestos a aplastar el fascismo, y hacer su Revolución.

Pero cuando parecía que la victoria era nuestra, cuando se vivía aquel espíritu revolucionario, se sentían aquellas ansias locas de romper las cadenas que tanto tiempo nos habían esclavizado, y parecía que nada ni nadie se podría interponer delante de aquel sol que nos movilizaba. La Libertad y Fraternidad de los pueblos.

Se interpuso una nube negra, el reformismo, la plaga de las revoluciones, gracias a la cual, los hermanos de Alemania, Italia y Austria, gimen bajo la argolla criminal del fascismo. Esto es el Reformismo.

Pero, en España, había un partido marxista revolucionario, el P. O. U. M., que al ver la maniobra del reformismo, alzó su bandera roja, cada día más roja con la sangre de sus heroicos militantes que hacen su tributo a la revolución, dispuesto a decir la verdad y no ser traidor a la causa.

Fuó por esto, que se desencadenó contra nuestro partido una campaña miserable, de difamación y calumnia. Nos llaman provocadores, cuando son ellos los que provocan con su vil campaña. Nos llaman agentes del fascismo, cuando ellos en Valencia, llaman a sus filias a los católicos y simpatizantes

Sustracció de dotze tancs d'un magatzem de material de Guerra

Què es pretenia?

Como ocurrió el hecho

El pasado viernes, de cuatro a ocho de la tarde, tuvo lugar en Barcelona un hecho que ha producido extraordinaria sensación por la gravedad extremada del mismo, y que vamos a relatar para conocimiento de los trabajadores todos.

En uno de los varios almacenes de material de guerra existentes y cuya dirección discretamente omitimos, se presentaron el citado día algunos individuos, quienes exhi-

biendo un documento a cuyo pie iba estampada la firma de nuestro compañero E. Vallejo, reclamaban se les entregasen doce tanques de los últimamente fabricados.

El camarada responsable del almacén, ante la documentación en regla presentada, no puso reparo alguno a los solicitantes, entregándoles las máquinas pedidas. Pero no obstante esto, algo notó a última hora en el aspecto de aquéllos que le infundió alguna sospecha. Para asegurarse y como medida de prudencia y precaución, rogó de ellos el número del coche que llevaban. Lejos de satisfacer esta justa demanda, los sujetos de referencia montaron rápidamente en el auto, dándose acto seguido a la fuga.

La personalidad de los autores de la sustracción

Dispuesto a que el robo no quedara impune, el camarada responsable del almacén de material bélico, de donde fueron sustraídos los tanques, les siguió en otro coche, pudiendo apreciar que aquellos eran depositados en el cuartel Voroxilov.

El camarada responsable puso inmediatamente en conocimiento del compañero Vallejo lo sucedido quien solicitó de Patrullas de Control fuese rodeado al momento el cuartel mencionado, impidiendo a nadie salir de él. Logrado este objetivo, Vallejo visitó al teniente coronel jefe del cuartel Voroxilov, exigiendo de éste la entrega rápida de los doce tanques sustraídos, ya que la documentación presentada a los efectos de la sustracción no era válida por haber sido falsificada su firma. El teniente coronel respondió con negativas rotundas, ya que ni sabía nada de tal robo

J. BRUNSO

ni tenía el menor conocimiento de ello.

Interviene el primer consejero, Terradellas

En vista del resultado ineficaz de las gestiones realizadas por el camarada Vallejo, solicitó éste la presencia del primer consejero Terradellas, quien en unión de aquél realizó reiteradas gestiones cerca del referido teniente coronel, el cual respondía a sus interrogatorios con negativas rotundas y afirmaciones de ignorancia.

Cuando la discusión adquiría caracteres más firmes, llegaron al cuartel Voroxilov los camaradas Valdés, consejero de Trabajo de la Generalidad por la U. G. T., y Almendros, Secretario del Comité militar del P. S. U. C., los cuales se mostraron disgustadísimos por el proceder de sus camaradas del aludido cuartel, a los que recriminaron duramente su conducta.

Así las cosas, no les quedó a éstos otro remedio que confesar: El teniente coronel jefe del establecimiento manifestó entonces que en su poder se hallaban no más de cin-

co tanques de los sustraídos, ignorando dónde se encontraba el resto. Se insistió en que confesara toda la verdad, declarando finalmente estar en posesión de los doce tanques sustraídos de manera tan indecorosa.

¿De quien partió la orden? ¿Qué era lo que se pretendía?

Esclarecidos los hechos y puesta de manifiesto conducta tan impropia en instantes como los presentes, en que tanto se alaba la unidad proletaria y ante la actitud mantenida por el teniente coronel jefe del cuartel Voroxilov, éste ha sido sometido a expediente. Tenemos noticia de que, al verse descubierto el «affaire», el mencionado jefe hizo constar que él no había sino obedecer las órdenes que le llegaban del alto mando de la División Carlos Marx. ¿Que hay de cierto en esto?

Lo que está fuera de toda clase de dudas es que los tanques robados no se sustrajeron para realizar operaciones de guerra. La Consejería de Defensa de la Generalidad de Catalunya, atenta a los intereses generales de la lucha antifascista, no es parcial en la distribución del material bélico, sino que, inspirándose en un principio de equidad, reparte entre todas las fuerzas que operan en los frentes de Aragón el material de que se dispone, sin tener para nada en cuenta su filiación política o sindical.

Si no se sustrajeron esos tanques (Segueix a la pàgina 2)

A la caserna Voroxilov, del P. S. U., s'han trobat cinc dels dotze tancs robats del Parc d'Artilleria.

El Tinent Coronel, cap de la Caserna, ha manifestat que ell havia complert les ordres dictades per l'alt comanament de la DIVISIÓ CARLES MARX.

El Tinent Coronel ha estat sotmès a expedient. I l'alt comanament de la Divisió Carles Marx?— Cal arrencar la careta a aquest puritans del PA SEC.

Fulletó de L'Espurna 31 - El Taló de Ferro

no heu reïxit a conmeure'ls. Jo els espolsaré per vos. Els faré udolar com a llops. Vos us heu limitat a posar en joc la moralitat llur. Tan que s'els discuteix solament l'honradesa, esdevenen vanitosos i us miren amb aire de superioritat i segurs d'ells mateixos. Jo els faré amenaces al porta monedes. Això els remourà de soca a rels llur constitució de primitius. Si és que podeu venir, tindreu ocasió de veure l'home de les cavernes vestit de frac de gran cerimònia reganyant i petant de dents en defensa de l'os que detenteu. Us asseguro un magnífic xivarri i una mostra edificant de la qualitat de la bèstia.

«M'han invitat amb la intenció d'esmicolar-me. L'idea vé d'Miss Brentwood. Ha tingut la malastrugança de deixar-m'ho entreveure a l'invitar-me. Ja els ha proporcionat en altres ocasions aquest goig. Llur diversió favorita és la de tenir allà al mig algun reformador d'ànima candida i contjada. La

vella es figura que este dotat de l'innocència d'un gatet petit, junt amb el caràcter bonatxó i estúpid d'un bou de llaurar. Tinc de confessar-vos que l'he ajudada a que tingués aquesta impressió. Després d'haver explorat el terreny ben a consciència, ha acabat amb la convicció de que tinc un caràcter inofensiu. M'ho pagaran bé, dos cents cinquanta dollars, la tarifa d'un radical que fos candidat per al càrrec de governador. En demés el trajo d'etiqueta és de rigor. De mia vida he portat tals vestidures. Tindrè de llogar-ne un allà a on sigui. Més faria si calgués, per tal de passejar-me els filomates.»

De tots els llocs que disposaven, fou precisament la casa Pertonwaithe, que varen triar per aquesta reunió. S'havien afegit cadires suplementàries en el gran saló i hi havien ben bé dos-cents filomates disposats a escoltar l'Ernest. Vertaderament tot eren prínceps de la bona societat. Vaig entretenir-me a calcular mentalment la fortuna total que entre tots representaven: se

n'anava a centenars de milions. I pel que faltà que la posseïen, no eren pas d'aquests rics que viuen desvagats sinó que es tractava d'homes de negocis i que desplegaven una gran activitat en els terrenys industrial i polític.

Tots estàvem ben assentats quan Miss Brentwood introduí l'Ernest. Varen dirigir-se directament a l'extrem de la sala des d'on tenia que parlar. Anava amb frac i tenia un aire magnífic amb les seves espàtles i el seu cap de rei; i sempre aquell inimitable deix d'aturament dels seus moviments. Jo crec que per això sol ja l'hauria estimat. Només de mirar-m'el el meu cor s'omplena de joia. Em semblava sentir altre cop els bategs del seu pols en estrenyem la mà i el contacte dels seus llavis amb els meus llavis. I n'estava tan orgullosa d'ell que em venien ganes d'alçar-me i cridar a tota l'assemblea: «Es meu. M'ha tingut en els seus braços i jo he omplenat aquesta ànima, a on s'hi freqüenten tantes grans idees!»

Miss Brentwood va presentar-lo al coro-

nel Van Gilbert, al qual jo sabia que la presidència del acte estava reservada. El coronel era un gran advocat d'empreses. Altrement era immensament ric. Com a honoraris sols es designava acceptar-los si eren de cent mil dollars per amunt. Era un mestre en les qüestions jurídiques. Per ell la llei no era més que una marioneta de la qual subjectava tots els capdills, l'enmotllava com si fos d'argila, la torcia i la deformava a mercè dels seus designis com un trenca closques xinès. Tenia uns modals i un frassejar una mica antiquats, però la seva imaginació, els coneixements i els recursos que tenia, estaven a l'altura dels més novells estatuts. La seva celebritat li venia de la vegada que va fer anul·lar el testament Shadwell (1). Per aquest plet sol,

(1) Aquesta invalidació de testaments era una de les característiques d'aquella època. Per a aquells que havien amontat fortunes molt grosses era un problema assajós el trobar la manera de disposar-la per a després de llur mort. La redacció i la invalidació de testaments esdevingueren especialitzacions complementàries l'una de l'altra com la fabricació de cuirasses i obuses. Hom recorria als advocats de màxima sutillesa per a redactar testaments que